

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๔ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๔๙

บังคับเราใส่ธรรม

ก่อนจึงหัน

พระ ๓๗ ไม่ใช่เล่นนะ ต่างชาติมีกึ่งองค์เราไม่ได้นับ ประเทศไหนบ้างจำไม่ได้
เต็มอยู่ไม่เคยขาด คือรับเท่าที่พอรับได้ ไม่งั้นจะมีแต่สวนฝรั่งเต็ม ไม่เป็นวัดเป็นสวน
ฝรั่งไปเลย เราแยกส่วนแบ่งส่วนให้สม่ำเสมอ กัน เมืองไทยเป็นเมืองเจ้าของนี่ก็ถูก เป็น
เมืองใหญ่อยู่สำหรับพุทธศาสนาก็ไม่ผิด ต้องแยกโน้นแยกนี้ แบ่งให้เมืองโน้นบ้างเมือง
นี้บ้าง

หาอะไรหาแต่ของดี ๆ หาของดี ๆ อะไรมันหายากว่างั้นเลย หาพระนี่หายากมาก
นะ ของดีอันนั้นก็ดีอันนี้ก็ดีมีอยู่ทั่ว ๆ ไป แต่หาพระที่ดี ๆ ทรงมรรคทรงผลด้วยการ
ปฏิบัติถูกต้องตามหลักธรรมหลักวินัยพระพุทธรูปเจ้านี่หายากมากนะ มีแต่ชู้ ๆ เต็มบ้าน
เต็มเมืองเต็มวัดเต็มมาจนจะดูไม่ได้ มันเลยเพื่อไป สิ่งทั้งหลายเพื่อไม่เป็นโทษ พระ
เพื่อนี้เป็นโทษ เป็นโทษต่อส่วนรวมมากที่สุดทีเดียวไม่ใช่เรื่องเล็กน้อย ให้พากันตั้งใจปฏิบัติ
ตัวให้ดี อย่าเป็นพระเพื่อในวัดป่าบ้านตาดนี่นะ

ความเลอะ ๆ เทอะ ๆ ความเปลอความไผละอะไรเหล่านี้เพื่อทั้งนั้นนะ ต้องมีการ
ตั้งทำตั้งทางตลอดเวลา ก็เลสเปลอให้มันไม่ได้นะ พอเปลอปีบหงายเลย ๆ มันต่อ
เอา ๆ อะไรจะแหลมคมยิ่งกว่ากิเลส ไม่อย่างนั้นมันครองวัฏจักรไม่ได้ กิเลสมันฝังอยู่
ในจิต คำว่ากิเลสคือตัวเป็นภัย หลอกก็อยู่ในนั้น ทำให้เพลิดให้เพลินอยู่ในนั้น อยู่ใน
กิเลส ทำให้เป็นความทุกข์หมั่นหันตทุกข์จมไปเลยก็คือกิเลสอยู่ในหัวใจ ที่นี้ธรรมซึ่งเป็น
คู่แข่งหรือคู่แข่งไขตัดแปลงหรือชำระล้างกัน เรียกว่าธรรม มีอยู่ที่ใจด้วยกัน

ใครที่จะมาค้นพบมารู้เรื่องเหล่านี้ได้ มีศาสดาองค์เดียวเท่านั้น ในสามโลกธาตุ
หาคู่แข่งมาชี่ไม่มี เพราะฉะนั้นพุทธศาสนานี้จึงเกิดได้ที่ละองค์ ๆ พระพุทธเจ้าอุบัติได้
เพียงพระองค์เดียว เพราะอุบัตียากแสนยากทีเดียว นี่ละสิ่งที่ยากอันหนึ่ง พระพุทธเจ้า
กิจฺโจ พุทธามุขปาโท การอุบัติขึ้นแห่งพระพุทธเจ้านี้ยากแสนยาก ไม่ใช่เรื่อง
เล็กน้อย การผุดขึ้นของกิเลสแต่ละคน ๆ นี้เต็มบ้านเต็มเมืองเต็มวิภูวาน จึงเต็มไปด้วย
กองทุกข์ซึ่งเป็นผลของกิเลส

ผู้ที่ฝืนตัวให้เป็นคนดีคนดี ให้มีความสุข ๆ จนกระทั่งบรมสุขนี้ต้องฝืนกัน
ไม่ฝืนไม่ได้ จะแบบสูกเอาเผากิน ๆ นี้แบบลอยลม ฆราวาสก็ลอยลม แบบสูกเอาเผา
กิน ๆ เรียกว่าปฏิบัติตนต่อหน้าที่การงานเพื่อการครองชีพของตนไม่มีหลักมีเกณฑ์
อะไร ๆ ก็สูกเอาเผากิน ๆ เลื่อนลอยทั้งหมดเลยใช้ไม่ได้นะ ต้องให้มีหลักมีเกณฑ์ การ

ปฏิบัติหน้าที่การงาน การทำมาหาเลี้ยงชีพ ต้องมีหลักมีเกณฑ์ มีส่วนได้ส่วนเสีย มีส่วนเก็บส่วนจ่าย ไม่ใช่เพื่อ ๆ ไปหมด อะไรง่าย ๆ นิดเดียว ๆ ความง่ายละมันสร้างกองทุกข์ให้คน จึงพากันพิจารณาให้ดี

ยื่นเข้ามาหาการปฏิบัติธรรม ผู้ปฏิบัติคือพระต้องเป็นผู้เข้มงวดกวดขัน มีสติ สติงระมัดระวังตลอดเวลา นี่ก็ผลไม่ได้อีกเหมือนกัน เรื่องความชั่วมันคอยตลอดเวลา นะ ไหลบ่บออกแล้ว ๆ ความดีนี้หาได้ยากในเวลาที่ตั้งตัวยังไม่ได้ ครั้นเวลาเสริมเข้าไป ๆ ด้วยการทำความดีนี้มีกำลังมากแล้ว ที่นี้ก็แบบเดียวกันอีกแหละ ไหลไปเลยเหมือนกันความดี มีแต่ความดี ๆ ท่วมท้น ๆ กิเลสพัง ๆ มีแก้กันได้เช่นเดียวกัน

เรื่องกิเลสเวลามีกำลังมันไหลมันเผาหัวใจสัตว์โลก เวลาธรรมมีกำลังก็เผากิเลสเข้าดูในหัวใจของนักปฏิบัติ ผู้ไม่ปฏิบัติจะเอาคำพูดอย่างนี้มาพูดไม่ได้นะ ผู้ปฏิบัติเอาจริงเอาจังจะได้เห็นเหตุการณ์บนเวทีระหว่างกิเลสกับธรรมพัดกันบนหัวใจ แล้วจะได้นำมาพูดได้หมด กิเลสก็ตี ธรรมก็ตี เปิดโล่งไปหมดทั่วแดนโลกธาตุคือพระพุทธเจ้า อยู่ในจุดใหญ่คือมหาเหตุได้แก่ดวงใจ เมื่อได้เข้าสู่จุดนั้นแล้วจะรู้ทั้งดีทั้งชั่วครอบแดนโลกธาตุรู้หมด ดังพระพุทธเจ้าที่ว่า โลกวิทู ทรงรู้แจ้งหมดนั่นแหละ

ให้ตั้งใจปฏิบัติทุกองค์ พระในวัดนี้เราให้ออกาสตลอดเวลา งานการอะไร ๆ ก็ตามเราจะไม่ให้มายุ่งกับงานจิตตภาวนาของพระเลย ให้เป็นหลักเป็นเกณฑ์ตลอดเวลา งานอื่นหากมีความจำเป็นก็ขอร้องกันบ้างชั่วระยะเวลา จากนั้นก็ปล่อยให้ทำความพากเพียรเป็นอิสระตลอดเวลา เพื่อแก้กิเลสซึ่งเป็นความชั่วช้าลามกทั้งหลายประจำวัฏจักร ไม่มีวันมีคืนนะกิเลส ทุกข์ครองหัวใจสัตว์โลกเพราะกิเลสนี้ไม่มีวันคืนปีเดือนหมุนตลอด ๆ เหมือนมดไต่ขอบดั่งนั้นละ ต้องได้เอากันอย่างหนักไม่เช่นนั้นจะไม่ได้เรื่องได้ราวนะ เอาละให้พร

หลังจ้งหัน

(เขาดูเว็บไซต์หลวงตาอยู่ที่อเมริกา แล้วส่งเงินมาทำบุญทำทานบารมี) ดูไหน ก็ดูไปเถอะ นี่เราจนจะตายแล้วเราเปิดอกให้ชัดเจน ธรรมที่เราแสดงทั้งหมดทุกชั้นเป็นที่แน่ใจตลอด ไม่มีผิดมีพลาดเลย ออกจากจิตที่ถูกต้องสมบูรณ์เต็มที่แล้ว จากการชวนชวายเป็นแทบตายมาตลอดเวลา ที่ขึ้นเวทีจริง ๆ ก็เป็นเวลา ๙ ปีเต็ม พอออกจากการเรียนเสร็จแล้วก็เข้าหาพ่อแม่ครูจารย์มั่นด้วยความตั้งใจจริง ๆ ตั้งแต่เรียนหนังสืออยู่ก็อ่านหนังสือ อ่านถึงพระนิพพาน แต่ส่วนย่อยมันไปแบ่งกินอยู่นั่นละ ส่วนใหญ่เชื่อ ๆ ส่วนย่อยไปแบ่งกิน นิพพานมีหรือไม่มีนา นั่นเห็นไหมมันแบ่งกัน นี่ละอ่านในตำรับตำราเมื่อไม่เจอความจริงในหัวใจมันไม่ได้หายสงสัย

ส่วนใหญ่หลักใหญ่เชื่อมรรคผลนิพพาน แต่ยังมีข้อปลีกย่อยที่มันมาแบ่งกันอยู่ จะมีจริง ๆ หรือไม่มีน้ำ นี่เรียนไป ๆ จนลงใจว่าขอให้มีครูบาอาจารย์องค์ใดก็ตาม หรือ ท่านผู้ใดก็ตาม มาแสดงหลักความจริงแห่งมรรคผลนิพพานให้ฟังโดยถูกต้องแล้ว เราจะมอบกายถวายตัวต่อครูบาอาจารย์หรือท่านผู้นั้น จากนั้นเราก็ทุ่มให้เต็มกำลังความสามารถของเรา นี่ละออกจากภาคปริยัติแล้วก็ก้าวเข้าถึงพ่อแม่ครูจารย์มันเลย เหมือนที่เราตำรับจับไว้หมดเลย ธรรมะนี้แผดพุ่ง ๆ เลย เราไม่ลืม สด ๆ ร้อน ๆ นะ

พอเราเข้าไป ท่านมาอะไร ขึ้นเลยนะ ท่านมาหามรรคผลนิพพานหรือ ท่านว่าง สด ๆ ร้อน ๆ ในหัวใจเรา ต้นไม้ภูเขาดินฟ้าอากาศไม่ใช่กิเลสไม่ใช่มรรคผลนิพพาน ทั่วโลกธาตุนี้ไม่ใช่กิเลสไม่ใช่มรรคผลนิพพาน กิเลสแท้ธรรมแท้ มรรคผลนิพพานแท้อยู่ที่ใจ ลงตรงนี้เลย ท่านก็ใส่เปรี้ยว ๆ ลงที่ใจ ท่านอย่าไปกังวลกับสิ่งใด มีกิเลสเท่านั้นเป็นข้าศึกต่อธรรม ปิดธรรมไว้ไม่ให้รู้ให้เห็น ธรรมมีอยู่ในใจแต่กิเลสปิดบังเอาไว้ให้มองไม่เห็น เอ้า ท่านเปิดออกด้วยจิตตภาวนา ว่างเลย อย่างอื่นเปิดไม่ได้ นั่นฟังซี้เต็ดไหมพ่อแม่ครูจารย์มัน เอ้า เปิดด้วยจิตตภาวนา อย่างอื่นเปิดไม่ได้ นั่นฟังซีนะ อย่างอื่นเปิดไม่ได้ ก็เข้ากันกับพระพุทธเจ้าตรัสรู้ธรรมด้วยจิตตภาวนา อานาปานสติ นั่น บรรดาพระสงฆ์สาวกที่เป็นสรณะของพวกเรา สรรณ คัจฉามิ เปิดด้วยจิตตภาวนาทังนั้นเลย ท่านซึ้งนี้หาที่ค้ำไม่ได้เลย

เอาให้เต็มเหนี่ยว จิตตภาวนาจะเปิดให้เห็นทั้งกิเลสและธรรมอยู่ในหัวใจอันเดียวกัน จากนั้นท่านก็แยกออกไป ท่านก็นับว่าเรียนมาได้พอสมควรถึงขนาดเป็นมหาอย่าว่าผมประมาทปริยัติที่เรียนมานะ ขอให้ยกภูเขาไว้เสียก่อน เวลานี้ปริยัติที่ท่านเรียนมานั้นยังไม่เกิดประโยชน์ ถ้าไปเกี่ยวข้องกับปริยัติแล้วจะเข้ามาเคล้ากันระหว่างปริยัติกับปฏิบัติ เตะถีบยันกันอยู่นั้นจะก้าวไม่ออก ท่านว่าอย่างนั้น เพราะฉะนั้นให้ท่านพักไว้เสียก่อนทางปริยัติที่เรียนมามากน้อย ให้เน้นหนักทางด้านปฏิบัติคือจิตตภาวนา เอานี้ให้หนัก ท่านว่างั้น เมื่อธรรมชาติอันนี้ออกรับกันแล้ว ปริยัติกับปฏิบัติจะวิ่งประสานกันเอาไว้ไม่อยู่ นี่เราก็ไม่ลืม ถึงขั้นที่ปริยัติกับปฏิบัติจะวิ่งประสานกันแล้ว เอาไว้ไม่อยู่ จะวิ่งประสานกันทันที ท่านว่างั้นเราไม่ลืม ท่านเน้นหนัก ๆ ลงจี้ลงตรงนี้ ๆ จนเป็นที่ลงใจ

คือคำว่าสงฆ์มรรคผลนิพพานแต่ก่อนที่เป็นมา แม้กิเลสมีในหัวใจก็ตาม หมดสงฆ์เลยเรื่องมรรคผลนิพพาน เพราะอำนาจแห่งธรรมของท่านชะล้างออกหมด พวกปลีกพวกย่อยมันมาแบ่งกันเรื่องมรรคผลนิพพานว่ามีหรือไม่มีน้ำ ธรรมะของท่านชะล้างออกหมด เหลือแต่ความเชื่อเต็มร้อยเปอร์เซ็นต์ในฐานะของคนมีกิเลส ที่นี้เอาละทุ่มเลย นั่นละตั้งแต่บัดนั้นมา เราเรียนให้พี่น้องทั้งหลายทราบ เราเป็นนิสัยที่จริงจัง

มาก ผาดโผนด้วย ถ้าไม่ลงแล้วไม่ลง ถ้าได้ลงแล้วทุ่มเลยเหียว เพราะฉะนั้นจึงได้ถกได้เถียงกับพ่อแม่ครูจารย์มัน

บรรดาลูกศิษย์ลูกหาที่มีจำนวนมากมาย เราถามย้อนหลัง บรรดาลูกศิษย์ของท่านมีจำนวนมากมาย มีองค์ไหนที่ไต่ว่าที่กันเหมือนแซมเปียนกับพ่อแม่ครูจารย์ บอกไม่มีองค์ไหน มีองค์เดียวเท่านั้นคือเรา ที่มีอันนี้คือว่ามันหาความจริง ถ้าหากว่ามันคาราคาซังมันลงไม่ถนัด ถ้ายังไม่ลงก็เอากันอยู่ตรงนั้น พอลงแล้วทุ่มเลยๆ เพราะฉะนั้นจึงต้องถกต้องเถียงกับท่าน ถกเถียงหาความจริง พอลงเต็มเม็ดเต็มหน่วยทุ่มหมดเลยนี่ฟังท่านแล้วลงหมดเลย จากนั้นมาก็ทุ่มตลอดเลยละที่นี้

ก็ดีจะว่ามีนิสัยอยู่บ้างก็ไม่ผิด ออกปฏิบัตินี้ไปคนเดียวเท่านั้น พ่อแม่ครูจารย์มันเสริมเสียด้วย ท่านก็ไม่เคยเสริมใคร แต่สำหรับเราท่านเสริมตลอด ท่านว่าจะไปกี่องค์ ว่าไปองค์เดียว ท่านขึ้นทันทีเลย เอ้อ ท่านมหาให้ไปองค์เดียว ใครอย่าไปยุ่งท่านนะ ท่านซื่ออย่างขาด มือส่ายไป เพราะพระเณรนั่งฟังอยู่นั้น ใครอย่าไปยุ่งท่านนะ เอาให้ตีนะ บางที่ท่านพูดหยอกเล่น เอาให้ตีนะ ท่านรู้นิสัยอันนี้นิสัยบ้าบิ่น นิสัยผาดโผนโจนทะยาน เพราะฉะนั้นการถกเถียงโต้ตอบกับท่านนี้ท่านพอใจนะ มันเอาจริงเอาจังว่าฉันเถอะ หาหลักความจริง พอลงท่านตรงไหนแล้วทุ่มเลยๆ

ออกปฏิบัติเต็มเม็ดเต็มหน่วยเป็นเวลา ๙ ปี นี้เรียกว่าเอาอย่างหนัก เรื่องเขาติดคุกติดตะรางอย่ามาพูดนะ ไปจกตอกเหลาตอกวันหนึ่งได้ ๔ เส้น ๕ เส้นพอมาเวลาเวลาให้หมดไปแล้วจะได้ออกจากเรือนจำ เขาไม่ได้ทุกข์ เป็นแต่เพียงว่าขาดความเคารพนับถือ สังคมเขาไม่ยอมรับเท่านั้นเอง แต่ถ้าหากว่าเราเข้าไปติดคุกติดตะรางแล้ว แก๊กิเลสได้เช่นเดียวกับเราทำความเพียรแก๊กิเลสแล้ว เราจะสมัครไปติดคุกติดตะรางใครจะว่าอะไรก็ตามขอให้แก๊กิเลสได้เช่นเดียวกัน คือมันหนักมากกว่าติดคุกติดตะราง อันนี้หนักด้วยน้ำใจของเราเองไม่มีใครมาบีบบังคับเรา เราบังคับเราใส่ธรรม หนักมากขนาดไหนถึงเฉียดสลบก็มี แต่ไม่มีถอยเพราะเป็นด้วยน้ำใจเองเรื่อยมาแหละ ได้ผลเรื่อย ๆ มา

เรียกว่าทุกข์ลำบากมากที่สุดตั้งแต่วันออกปฏิบัติ เพราะลงใจทุกอย่างแล้วว่ามรรคผลนิพพานตั้งสง่างามให้เห็นให้ชมตลอดเวลาแล้ว จากธรรมของพ่อแม่ครูจารย์มัน เอา เอ้อมมือใส่ ปีนขึ้นใส่ เมื่อเป็นเช่นนั้นมันก็ปีนใหญ่เลย พัดกันเต็มเหนี่ยวๆ ด้วยความเชื่อแน่นแล้วว่ามรรคผลนิพพานมี เราจะเอามรรคผลนิพพานให้ได้ ยังไงก็ต้องได้ ไม่ได้ต้องตายเข้าว่าเลย มีตายกับได้เท่านั้น ด้วยเหตุนี้เองความเพียรมันจึงอ่อนไม่ได้ อ่อนไม่ได้เลยเหียว เน้นหนัก เป็นความทุกข์ความทรมาน ตั้งแต่วันก้าวขึ้นสู่เวทีจะได้พิจารณาเจ้าของว่า ท้อแท้อ่อนแอในทางความพากเพียรที่ตรงไหนไม่มี มีแต่

ขยะๆ โหย อย่างนั้นมันก็ทำได้ๆ เวลาอายุแก่เข้ามาเยือนหลังเข้าไปหาความเพียรของเราที่กำลังสมบุกสมบันกับกิเลสกับธรรมพัดกันบนหัวใจนั้น จนขยะๆ เหมือนกัน ที่จะคิดย้อนหลังว่าตรงนั้นๆ เราอ่อนแอไม่มีเลย มีแต่ฟุ้งๆ เลย นั่นละเมื่อปฏิบัติตามท่านสอนแล้ว การสอนก็พ่อแม่ครูจารย์มัน ท่านเป็นอะไร ไม่ใช่เป็นพระอรหันต์ท่านจะเป็นอะไร ร้อยเปอร์เซ็นต์เลยเชียว เราลงใจแล้วด้วยธรรมจากท่าน

ที่นี้เมื่อลงใจแล้วมันก็ทุ่มของมันเต็มกำลังความสามารถนั้นแหละ เรื่อยมาๆ ผลจึงค่อยปรากฏขึ้นมาๆ จนกระทั่งรวมยอดแล้วไม่ได้คิดได้อ่านเลยว่าจะได้สั่งสอนผู้คนถึงขนาดนี้ มันก็เป็นไปแล้วเวลานี้ เป็นมาสักก็ปีนี่แล้ว ที่แรกก็สอนพระในวงปฏิบัติด้วยกัน สอนพระนี้มีแต่ธรรมะเด็ดๆ เผ็ดๆ ร้อนๆ เรียกว่าแกงหม้อเล็กหม้อจืดๆ ฟุ้งๆ เลย จากนั้นก็ออกเกี่ยวข้องกับประชาชน จนกระทั่งถึงการช่วยชาติบ้านเมือง ธรรมะออกทุกประเภท ส่วนมากจะเป็นแกงหม้อใหญ่ หม้อเล็กออกเพียงเล็กน้อย นอกจากมีพระที่ตั้งใจประพฤติปฏิบัติเพื่อมรรคผลนิพพานจริงๆ เข้ามาเกี่ยวข้องแล้ว ธรรมะประเภทแกงหม้อเล็กหม้อจืดจะออกเป็นกาลเป็นเวลาเท่านั้น เรื่อยมาจนกระทั่งปานนี้

เราก็ไม่เคยคิดเคยคาด ว่าจะได้สั่งสอนพี่น้องทั้งหลายเต็มกำลังความสามารถของเรา จนขนาดวัยถึงเพียงนี้แล้ว มันก็ได้เป็นไปแล้วจะให้ว่าไง มันจะเป็นตามนิสัยวาสนาหรืออะไรก็แล้วแต่จะพิจารณา สำหรับเจตนาเดิมเราไม่มีที่จะไปหาสั่งสอนใครต่อใครๆ ไม่มี มันหากเป็นไปด้วยเหตุการณ์ของมันมาเกี่ยวโยงๆ เรื่อยจนกระทั่งได้เกี่ยวข้องกับทั่วชาติ ศาสนาเลยมารวมอยู่กับเรา ถ้าพูดถึงเรื่องชาติใครออกสนาม เรื่องชาติสนามของชาติใครออกสนามอย่างโจ่งแจ้ง หรือจะพูดว่าอย่างอาญาชาญชัย เหมือนอิตาบัวไม่มี ถ้าพูดถึงเรื่องศาสนาที่เอา คำนตรงไหนชัดตรงไหนใครจะออกสนามอย่างโจ่งแจ้งอาญาชาญชัยเหมือนหลงตาบัว เราอยากจะพูดว่าไม่มี

เพราะที่เราออกทั้งทางโลกและทางธรรม ออกด้วยอรรถด้วยธรรม ไม่ได้ออกด้วยความดันเดาเกาหมัด ออกด้วยความสัตย์ความจริงทุกอย่าง ผิดถูกประการใดว่าตามเหตุตามผลแห่งความผิดความถูกของธรรมที่แสดงไว้แล้ว เพราะฉะนั้นจึงพูดได้เต็มเม็ดเต็มหน่วยทั้งทางโลกทางธรรมตลอดมาจนกระทั่งถึงทุกวันนี้ นี้เอาธรรมออกแสดง ธรรมในหัวใจพิจารณาเรียบร้อยแล้วว่าถูกต้องอยู่ตามปรกติของธรรมแล้ว แสดงออกก็ถูกต้อง เมื่อถูกต้องแล้วจะสะท้านหัวน้ใจกับอะไร มีอะไรเห็นธรรมไม่มี มีแต่ธรรมเท่านั้นคือความถูกต้องดีงาม โลกยอมรับกันทั่วสามแดนโลกธาตุ ยอมรับว่าธรรมเท่านั้นพอ หมอบเลยทั้งนั้น

ธรรมประเภทนี้เราก็นำออกมาสั่งสอนโลก เราเองก็ไม่เคยสะทกสะท้านว่าจะผิดไป การแสดงทุกอย่างจึงออกด้วยความจริงจึงถูกต้องดีงาม จะว่าอาจหาญมันก็เลยไปแล้ว ว่ากล่าวกลัวมันไม่มีในหัวใจ มีแต่ความจริงเต็มหัวใจล้วนๆ แสดงออกตามหลักความจริงเรื่อยมาจนกระทั่งถึงทุกวันนี้ มีเมตตาธรรมครอบตลอด เมตตาธรรมนี้ไม่ปราศจากนะ ครอบอยู่ตลอดเวลา เพราะฉะนั้นการไปมาที่ไหนเผาแก่ขนาดนี้แล้วจึงไม่อยู่นะ ห่วงที่นั่นห่วงที่นี่ ช่วยที่นั่นที่นี้ด้วยอำนาจความเมตตา นี่ละที่เราอุตสาหะพยายามอยู่มาจนกระทั่งถึงทุกวันนี้

สำหรับเราเองบอกตรงๆ เลย เราพอทุกอย่างแล้ว ไม่เอาอะไรเลย ปล่อยหมดสามแดนโลกธาตุขึ้นชื่อว่าสมมุติหมดโดยสิ้นเชิง ไม่มีในหัวใจเลย มีตั้งแต่ความเมตตาครอบโลกธาตุนี้เท่านั้น ไปที่ไหนเคลื่อนย้ายไปไหนไปด้วยความเมตตาๆ ไม่ได้ไปด้วยหวังอะไรทั้งนั้น หมด เรื่องหวังหมดเรียบร้อยแล้ว หวังหมดโดยสมบูรณ์ไม่มีอะไรหวังหมด จะหวังอะไรก็ไม่มี เพราะความพอแล้ว พอนี้เป็นพออย่างเลิศเลอ ไม่ได้พอธรรมดาเหมือนเราจับประทานพอแล้วตอนเช้าแต่ตอนบ่ายมาหิวอีกแล้ว พอในธรรมทั้งหลายนี้พอเป็นอนันตกาล ท่านเรียกว่านิพพานเที่ยง คือธรรมกับใจเป็นอันเดียวกันแล้วพอ นั่น พอประเภทนี้

พระพุทธเจ้าพระสาวกทั้งหลายท่านพอประเภทนี้ จึงไม่มีทุกข์ใดที่เข้าไปเฉียดหรือเข้าไปผ่านหัวใจที่บริสุทธิ์ของพระพุทธเจ้าและพระอรหันต์เลย หากมีก็มีตามธาตุตามชั้นซึ่งเป็นสมมุติด้วยกัน ทุกข์ ธาตุชั้นนี้เป็นสมมุติด้วยกันมันก็เข้าถึงกันได้ เจ็บท้องปวดศีรษะเจ็บไข้ได้ป่วย เป็นเรื่องของธาตุชั้นนี้เป็นเรื่องของสมมุติ ส่วนใจนั้นหมดโดยสิ้นเชิง จะทุกข์ขนาดถึงธาตุชั้นพังทลายใจก็เป็นใจบริสุทธิ์สุดส่วน นั่นละใจของพระพุทธเจ้าใจของพระอรหันต์ไม่มีทุกข์เลยตั้งแต่กิเลสขาดสะบั้นออกไป เพราะกิเลสเป็นตัวเหตุที่จะสร้างความทุกข์มากน้อยบนหัวใจของสัตว์ เมื่อกิเลสได้ขาดลงไปโดยสิ้นเชิงแล้วความทุกข์จึงไม่มีในพระพุทธเจ้าในพระอรหันต์ ความทุกข์ไม่มี บรมสุขเป็นหลักธรรมชาติขึ้นมาแล้ว ท่านว่าบรมสุขๆ

ท่านสอนโลก โลกได้รับความทุกข์ความทรมานแสนสาหัสก็มีมากมายกายกองคละเคล้ากันเต็มโลกเต็มสงสาร แต่ท่านสอนโลกสอนด้วยความพอ สอนด้วยบรมสุข ท่านไม่มีความทุกข์อะไรกับโลกที่กำลังเป็นทุกข์ซึ่งท่านกำลังสอนอยู่ ความทุกข์ของท่านไม่มี ต่างกันอย่างนี้ จึงสมควรว่าศาสดาองค์เอกสอนโลก โลกเต็มไปด้วยความทุกข์ ศาสดาองค์เอกเต็มด้วยบรมสุข ไม่มากระทบกระเทือนกัน พระพุทธเจ้าพระอรหันต์สอนโลกความทุกข์ทั้งหลายไม่ได้มากระทบกระเทือนท่าน โลกจะทุกข์ขนาดไหนก็แก้ทุกข์ชะล้างทุกข์ทั้งหลายด้วยเหตุด้วยผล ให้บรรเทาเบาบางลงไปเท่านั้น ส่วนท่านที่จะ

ได้รับกองทัพเพราะในหัวใจเพราะการสอนโลกนี้ไม่มี นั่นละธรรมแท้ไม่มีอะไรไป
กระทบกระเทือนได้เลย

ขอให้พี่น้องทั้งหลายตั้งอกตั้งใจปฏิบัตินะ พุทธศาสนานี้เป็นศาสนาที่เลิศเลอสุด
ยอดแล้ว หาไม่ได้แล้ว นี่เราพูดโดยธรรม ไม่ได้ดูถูกเหยียดหยามซ้ำเติมศาสนาใดๆ
ทั้งนั้น เราเอาความจริงที่ปฏิบัติมาได้รู้เต็มหัวใจนี้ ออกมาประกาศแก่บรรดาพี่น้อง
ทั้งหลายผู้มุ่งหวังต่อธรรมอย่างแท้จริงแล้วให้ทราบทั่วถึงกันว่า พุทธศาสนานี้เป็น
ศาสนาที่เลิศเลอสุดยอดแล้ว เป็นศาสนาคู่โลกคู่สงสาร ว่าอะไรไม่มีผิดคือองค์ศาสดา
พระพุทธรูปเจ้าทุกๆ พระองค์มาสอนโลกจะสอนแบบเดียวกันหมด เพราะความรู้
ความเห็นเป็นอย่างเดียวกัน ว่าบาปมี บุญมี นรกสวรรค์มี พรหมโลกนิพพานมี ทรงรู้
ทรงเห็นด้วยกันแล้วจึงมาสอนโลก ไม่ได้สอนแบบงูๆ ปลาๆ ชอบใจอะไรอันนั้นดี อันนี้
ไม่ชอบใจอันนี้ไม่ดี อย่างนี้ไม่มีในพระพุทธรูปเจ้าทั้งหลาย สอนไปตามหลักความจริง จึง
เรียกว่าศาสนาเอก ไม่มีอะไรเสมอแล้ว

เราเกิดมานี้ได้พบแล้วซึ่งพุทธศาสนา ขอให้พากันตั้งใจประพฤติปฏิบัติ เกาะ
พุทธศาสนาด้วยการปฏิบัติปฏิบัติชอบเต็มกำลังความสามารถของตน สมบัติแห่ง
ความดีทั้งหลายนี้จะเป็นสมบัติของใจแห่งท่านทั้งหลายเอง จะไม่เป็นสมบัติของใคร
ของอะไรละ สมบัติเงินทองข้าวของยศถาบรรดาศักดิ์มีมากน้อยเป็นเครื่องประดับ ธาตุ
ชั้นที่มีอยู่ในโลก มีความรู้สึกว่าได้อาศัยสิ่งนั้นสิ่งนี้เป็นความภาคภูมิใจไปเป็นระยะๆ
พอชั้นพังลงไปแล้วสิ่งเหล่านั้นหมดความหมาย ชั้นนี้ก็หมดความหมาย แต่บาปกับ
บุญไม่หมดอยู่ในใจ เพราะฉะนั้นจึงให้พยายามละบาปบำเพ็ญบุญเต็มหัวใจ

เชื่อเถิดเชื่อพระพุทธเจ้า ไม่มีพระพุทธเจ้าองค์ใดที่จะโกหกโลกแม้เม็ดหินเม็ด
ทราย สอนอย่างถูกต้องแม่นยำ จุดลากขึ้น ไม่เหมือนกิเลสที่จุดลากลงทั้งนั้น เรื่อง
กิเลสนี้จุดลงตลอดเวลา ให้ระวังความจุดลงของกิเลส มันปากหวานนะกิเลส ไม่มีอะไร
จะปากหวานยิ่งกว่ากิเลส พวกเรานี้ชอบของหวานๆ เสียด้วย มันจึงติดกิเลสไปเรื่อยๆ
กิเลสปากหวานร้อยจุมุกนี้ พวกเรานี้มีจุมุกหรือไม่มี ถูกกิเลสมันร้อยเอาไปหมดแล้วนี้
เพราะมันปากหวาน ให้มันร้อยจุมุกไปๆ ธรรมนี้ไม่หวานเรื่องโลกๆ ของกิเลสอย่างนี้

กิเลสกับธรรมเป็นข้าศึกกัน ธรรมท่านตรงไปตรงมา กิเลสมันหาเรื่องราว ธรรมนี้
เป็นขวานผ่าซาก ธรรมไม่ปากหวานเหมือนกิเลส กิเลสตัวปากหวานมันร้อยได้มากนะ
ร้อยสัตว์ทั้งหลาย ธรรมนี้เป็นขวานผ่าซากร้อยได้น้อยๆ แต่ร้อยไม่เจ็บนะ ธรรมร้อย
หัวใจของสัตว์โลกไม่เจ็บ แต่กิเลสร้อยจุมุกสัตว์นี้กระเทือนไปถึงหัวใจชั่วหัวใจ เข้าใจ
ไหมมันต่างกัน ให้พากันตั้งใจปฏิบัติ ธรรมนี้เหมือนกับขวานผ่าซาก พอเข้าไปสัมผัสถึง
ใจแล้วไม่มีอะไรหวานไม่มีอะไรจะนุ่มยิ่งกว่าธรรม

อยู่ข้างนอกประดับหน้าร้านนี้เหมือนกับชวานผ่าซาก แต่พอเข้าถึงในร้านแล้วมีแต่เครื่องประดับประดา เข้าไปชมแล้วลืมนบ้านลืมเมือง ลืมผ้าลืมเมีย ลืมลูกลืมเต้าไปหมด เข้าใจไหม นี่มันไม่ได้เข้านะ มันออกไปข้างนอกที่กิเลสประดับไว้ ใครจึงติดตั้งแต่กิเลสนั้นละ กิเลสจุกจุกไปหมด พวกนี้จุกจุกมันมีหรือไม่มี จุกจุกแหงไปหมด เหมือนอย่างนิทานที่เราพูดกับพี่ชายเรา อันนี้ยกนิทานพี่ชายมาสักหน่อยพอเป็นเครื่องประดับ เป็นนักเรียนด้วยกัน

พี่ชายเราพูดตามความจริงมันโง่กว่าเรา เราฉลาดกว่าพี่ชาย เรียนหนังสือเราขึ้นชั้นแล้วพี่ชายยังไม่ได้ขึ้นนะ ทีนี้อยู่ดีๆ ครูเขาก็เรียกนายไฟ ชื่อเขาชื่อไฟ นายไฟ เอ้าลูกขึ้นตอบปัญหาว่างั้นนะ ทางนี้ก็ลุกขึ้น พอลุกขึ้นมองโน้นมองนี้ เราไม่ลืมนะ มองในลักษณะยิ้มๆ ยืนขึ้นแล้วมองโน้นมองนี้ ค้างคาวแปลว่าอะไรไฟ ค้างคาวนั้นแปลว่าอะไร ทีนี้ก็มองโน้นมองนี้ยิ้มอยู่ ไอ้พวกเพื่อนฝูงอยู่ข้างๆ กระซิบบอก ค้างคาวแปลว่าเกียเขาบอก ค้างคาวแปลว่าเกีย ทางนี้ก็ตอบ ค้างคาวแปลว่าเกีย ทีนี้ครูถามย้อนหลังอีก แล้วเกียแปลว่าอะไร เรานั่งอยู่นั้นเราฟังนี่ มันคิดได้แล้วนะเราตอบได้แล้ว ค้างคาวแปลว่าอะไร

อันนี้ก็อีกละมองโน้นมองนี้แล้วยิ้มนะ หมู่เพื่อนกระซิบกระซาบ ค้างคาวแปลว่าเกีย แล้วเกียแปลว่าอะไร ทางนั้นบอกว่าเกียแปลว่าจุกจุกห้วน ไอ้นี้ก็ตอบว่า เกียแปลว่าจุกจุกห้วน โอ๊ย หมดท่า บักทำเอ๊ย มันเชื่อขนาดนั้นละ ว่าอะไรมาถึงพี่ชาย มันมายังไงก็ไม่รู้ไปสัมผัสอะไร ตอบเร็วๆ ร่าๆ ไอ้เราเป็นน้องเรารู้หมดแล้วนะ มันเชื่อจะตาย อย่าเอานั้นมาเป็นตัวอย่าง ค้างคาวแปลว่าเกีย เกียแปลว่าค้างคาวเข้าใจไหม นี่ถูกต้อง เอาอันนี้เป็นหลัก

พูดถึงเรื่องการสอนโลก พระพุทธเจ้าเลิศเลอแล้ว ไม่มีผิดพลาดแล้วสอนโลกให้พากันอุตสาหะพยายามบิภินตามคำสอนของพระพุทธเจ้า ทุกข์ก่อนแล้วค่อยเอาสุขตามหลังละดี อย่าเอาความสุขก่อนแล้วทุกข์จะตามหลังมา ท่านว่า สุขสุสานนุตร์ ทุกข์ทุกข์เกิดในลำดับแห่งสุข ทุกข์สุสานนุตร์ สุข สุขเกิดในเกิดลำดับแห่งทุกข์ คือต้องทุกข์เสียก่อนค่อยสุข ไอ้สุขเสียก่อนแล้วเป็นทุกข์ที่หลังไม่ดี ให้อุตสาหะพยายามทุกคนไม่เช่นนั้นจมนะ กิเลสนี้หวานมาก หวานที่สุดเลย หลอกโลกสงสาร วิ่งเดินชวนชวยหาอยู่หากินทั่วบ้านทั่วเมือง ไม่มีหลักมีเกณฑ์ มีแต่กิเลสหลอกไปด้วยความทะเยอทะยาน ความฟุ้งเพื่อเห่อเหิม

เห็นเขาได้ อยากได้ เห็นเขามีอยากมี แต่เขาได้ได้เพราะเหตุไร เขามีเพราะเหตุไร ไม่ได้คำนึง อยากกับเขาแล้วตื่น ตื่นผิดทางตกหลุมๆ เป็นอย่างนั้นนะให้ระวัง เอาละพอเทศน์เท่านี้

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่
www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th
และรับฟังจากสถานีวิทยุสวนแสงธรรม กรุงเทพฯ และสถานีวิทยุอุดร
FM 103.25 MHz